

om, at de ønsker nogen Uddybning der, men det kan jo være, at jeg har overset det. I alt Fald har jeg ikke kunnet finde noget derom, og trods det Kendskab, jeg har til Folk, der har med de Sager at bestille, har jeg heller ikke hørt udtale noget Ønske i den Retning. Jeg mener derfor, at naar man opfylder de Krav, som er opstillede fra selve Fiskerirepræsentationernes Side, saa maa det være tilstrækkeligt, og det mener jeg, man vil gøre, hvis mit Ændringsforslag vedtages.

Saa taler den højtærede Minister om, at jeg har sagt, at der er Uoverensstemmelse mellem den af Folketingsudvalget afgivne Betænkning og Landstingsudvalgets Betænkning. Det har jeg ikke sagt. Men jeg ser i Landstingsudvalgets Betænkning en Reservation, som ikke findes i Folketingsudvalgets Betænkning, og jeg tillod mig at udtale, at jeg er ikke saa sikker paa, at de Medlemmer, som har indbragt det private Forslag i Folketinget, vil være saa særlig glade ved den Reservation, der er taget i Landstingsudvalgets Betænkning.

Men efter at Sagen nu har været fremdraget her, og efter at det har vist sig, at mine Ændringsforslag ikke har vundet Tilslutning fra nogen Side, hverken fra den ærede Ordførers Side eller fra den højtærede Ministers Side, vil det jo være nyttigt for mig at faa dem til Afstemning, og jeg tager derfor Ændringsforslagene tilbage.

Formanden: De to af det ærede 5te kongevalgte Medlem stillede Ændringsforslag er tagne tilbage. Ønsker nogen at optage dem?

Nygart: Ja, jeg optager dem og beder om Ordet.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Nygart: Det ærede 5te kongevalgte Medlem har — ser jeg nu i Dag ved at læse Rigsdagstidenden — under Sagens første Behandling udtalt, at jeg skulde have indrømmet, at Staten har en Erstatningspligt overfor de Egne, der har lidt Oversvømmelser, grundet paa Statens

Arbejde i Thyborøn-Kanalen. Jeg tror, at man forgæves i min Tale vil lede efter en Udtalelse af mig, der kan udtydes saaledes. Jeg kan ikke indrømme det, og jeg maa i den Retning henvise til, hvad jeg i sin Tid har været Medunderskriver af som Medlem af Limfjordskommissionen. Dermed ønsker jeg ogsaa at svare det ærede 5te kongevalgte Medlem, naar han i Dag hævdede, at Staten har godkendt Erstatningspligten overfor de skadelidte. Det har Staten ikke, og Limfjordskommissionen har i sin Tid heller ikke gjort det. Den højtærede Minister udtalte sig jo paa Regeringens Vegne forleden Dag, og han gav et rent og klart Svar, som gik ud paa, at han ikke kunde erkende, at Staten havde nogen Erstatningspligt paa Grund af de Arbejder, den har foretaget der. Jeg maa maaske have Lov til at læse et Par Linier op af Slutningen af Limfjordskommissionens Betænkning. Den siger der: „Med Hensyn til den subsidiære Indstilling bemærkes, foruden hvad foran er anført om Erstatningskravet fra Fiskerne, at Lodejernens Erstatningskrav efter Flertallets Formening ikke retlig kan begrundes ved de af Staten trufne Foranstaltninger, og at den Skade, som udelukkende skyldes disse Foranstaltninger, vanskelig vil kunne paavises, selv om man af Billighedshensyn mente at kunne gaa med til at yde nogen Hjælp, hvor Jordtab eller anden Skade, forvoldt paa denne Maade, faktisk kunde paavises“. Limfjordskommissionen mente, at selv om det ikke kan paavises — hvad man ikke troede efter de grundige Undersøgelser, der er foretagne —, at Statens Foranstaltninger har gjort nogen Skade, saa har Staten dog saa stor Interesse i at bevare det Landomraade, vi har, at der er Rimelighed i at støtte Foretagender, der gaar ud paa at sikre dette. Det er egentlig Limfjordskommissionens Begrundelse.

For øvrigt maa jeg maaske ofre et Par Bemærkninger paa en Udtalelse af det ærede 5te kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen). Det ærede 5te kongevalgte Medlem udtalte, at hvis vi ikke fulgte ham og stemte for hans Ændringsforslag, men vedtog Lovforslaget uforandret og altsaa vedtog Bevillingen til Molen og til Uddybningen, kunde vi risikere at faa et Hvide